

आस्यन् स्रवङ्गमावृक्षानधूर्वन् भूधरैर्भृशं । अर्चिं १७ सर्गः
सन्मुष्टिभिः क्रोधाददशन्दशनैरपि ॥ १३ ॥

आस्यन्नित्यादि । स्रवङ्गमा अपि वृक्षानास्यन् क्षिप्तवन्तः असुक्षेपणे ज० म०
तथा भूधरैः पर्वतैरधूर्वन् हतवन्तः उपधायास्येति दीर्घः क्रोधा
न्मुष्टिभिरर्हिसन् ताडितवन्तः दशनैर्दन्तैरदशनं खादितवन्तः
दन्तसन्जखन्जांशपीत्यनुनासिकलोपः ॥ १३ ॥

आस्यन्नित्यादि । वानरावृक्षान् आस्यन् क्षिप्तवन्तः असुक्षेपे भ०
पर्वतैर्हिसितवन्तः धुर्विर्हिसे व्यनक्तयीति दीर्घः क्रोधात् मुष्टि
भिरर्हिसन् हिंसधिकिर्हिंसे रुधादित्वात् अण् नणोनलोप्यइति
द्वदनुबन्धजातनकारस्य लोपः ततो नणोन्नेऽणौ दन्तैः खादित
वन्तः दन्तौदंशने सन्जदन्तखन्जोऽपि न लोपः ॥ १३ ॥

प्रादुन्वन् जानुभिस्तूर्णमतुदंस्तलकूर्परैः । प्राहिण्व
अरिमुक्तानि शस्त्राणि विविधानि च ॥ १४ ॥

प्रादुन्वन्नित्यादि । जानुभिस्तूर्णं प्रादुन्वन् पीडितवन्तः टुटु ज० म०
उपतापे स्वादिः तलकूर्परैः हस्ततलैः प्रकोष्ठैश्चातुदन् व्यथि
तवन्तः अरिभिर्मुक्तानि विविधानि यानि शस्त्राणि तानि प्राहि
ण्वन् प्रहितवन्तः ॥ १४ ॥